

Regioonide Komitee arvamuse teemal „Mittediskrimineerimine ja võrdsed võimalused ning võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine”

(2009/C 211/12)

REGIOONIDE KOMITEE

- toetab komisjoni uuendatud strateegiat esitada uusi ettepanekuid võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamiseks sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest; toetab põhimõtet, et isikute usutunnistusel või veendumustel, puudel, vanusel või seksuaalsel sättumusel põhineval diskrimineerimisel ei ole kohta arukas ja põhiõiguste järgmisele pühendunud ühiskonnas;
- määratleb mittediskrimineerimise integreerimist kõigisse valdkondadesse ja isiklikku heaolu hädavajalike prioriteetidena, et toetada Euroopat, mis muutub ELi laienemise, rände, sotsiaalsete muutuste (nt elanikkonna vananemine) ja uute perekonnastruktuuride tõttu üha mitmekesisemaks;
- kordab taas, et võrdõiguslikkuse integreerimist kõigisse valdkondadesse on võimalik saavutada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tegeliku kaasamise kaudu; kuna kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on peamised teenusepakkujad (eelkõige rahvatervise ja hariduse ning sotsiaalteenuste valdkonnas), on neil võtmeroll haavatavate rühmade tekkivate vajaduste kohta teabe saamisel ja pakkumisel;
- rõhutab õiguste ja võrdsete võimaluste tagamist jälgiva ametiasutuse olemasolu tähtsust igas piirkondlikus omavalitsuses võrdsete võimaluste põhimõtte praktilisel kohaldamisel kõigis osaliselt ELi vahenditest rahastatud piirkondlikes meetmetes.

Raportöör: Claudette Abela Baldacchino (MT/PES), Qrendi aselinnapea

Viitedokumendid

„Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Mittediskrimineerimine ja võrdsed võimalused: uuendatud strateegia”

KOM(2008) 420 lõplik

„Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtet sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest”

KOM(2008) 426 lõplik

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

1. toetab komisjoni uuendatud strateegiat esitada uusi ettepanekuid võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamiseks sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest; toetab põhimõtet, et isikute usutunnistusel või veendumustel, puudel, vanusel või seksuaalsel sättumusel põhineval diskrimineerimisel ei ole kohta arukas ja põhiõiguste järgmisele pühendunud ühiskonnas;

2. määratleb mittediskrimineerimise integreerimist kõigisse valdkondadesse ja isikliku heaolu hädavajalike prioriteetidena, et toetada Euroopat, mis muutub ELi laienemise, rände, sotsiaalsete muutuste (nt elanikkonna vananemine) ja uute perekonnastruktuuride tõttu üha mitmekesisemaks;

3. tuletab meelde, et kuigi viimasel aastakümnel on tehtud märkimisväärseid edusamme võitluses diskrimineerimise vastu sõltumata soost, rassist või puudest, tuleb kaitset diskrimineerimise eest laiendada kõigile artiklis 13 sätestatud põhjustele;

4. toetab komisjoni uut pühendumust võrdse kohtlemise tagamisele sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, rassist, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest ning rõhutab, et see peab toetuma Euroopa ühtsete põhiväärtuste tunnustamisele ja austamisele;

5. märgib, et tuleb kaaluda, kas mittediskrimineerimise integreerimist kõigisse valdkondadesse saab saavutada õigusaktide abil, millega võimaldatakse ühelt poolt mõistlike abinõude võtmine ning teiselt poolt poliitikavaldkondade ja menetluste kooskõlastatud kohandamine;

6. märgib, et teadlikkuse tõstmine ja koolitus, eelkõige mitmekesisusalane koolitus, on olulised strateegilised meetmed sotsiaalsete suhete parandamiseks ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks;

7. mõistab meedia suurt tähtsust objektiivse diskussiooni edendamisel ja mitmekesisusest teavitamisel ning rõhutab meedia vastutust sotsiaalse ühtekuuluvuse tagamisel mitmekesisuse väärtustamise kaudu;

Täheendus kohaliku ja piirkondliku tasandi ning Regioonide Komitee jaoks

8. kordab taas, et võrdõiguslikkuse integreerimist kõigisse valdkondadesse on võimalik saavutada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tegeliku kaasamise kaudu; kuna kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on peamised teenusepakkujad (eelkõige rahvatervise ja hariduse ning sotsiaalteenuste valdkonnas), on neil võtmeroll haavatavate rühmade tekkivate vajaduste kohta teabe saamisel ja pakkumisel;

9. rõhutab õiguste ja võrdsete võimaluste tagamist jälgiva ametiasutuse olemasolu tähtsust igas piirkondlikus omavalitsuses võrdsete võimaluste põhimõtte praktilisel kohaldamisel kõigis osaliselt ELi vahenditest rahastatud piirkondlikes meetmetes;

10. rõhutab, et kuna kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on kodanikele kõige lähemal ja vastutavad enamike oluliste sotsiaalsete ja majanduslike aspektide eest kodanike igapäevaelus, on nad heas positsioonis, et kõnealuses direktiivi ettepanekus esitatud väärtused ja struktuurid ellu rakendada;

11. leiab, et võrdõiguslikkuse integreerimiseks kõigisse valdkondadesse ja mittediskrimineerimise saavutamiseks ühiskonnas üldiselt on igal juhul vaja ühiseid jõupingutusi kodanikuühiskonnaga ning kõigil valitsemistasanditel rakendatavat integratsioonipoliitikat;

12. märgib, et võrdse kohtlemise edendamiseks vajalikke tõhusaid ja konkreetseid meetmeid tuleb rakendada ja koordineerida kõigil avaliku halduse tasanditel. Samuti tunnustab komitee, et vahenduse kaudu toimuv dialoog on tõhus vahend, mis võimaldab kodanikel ja asutustel luua uusi sotsiaalseid suhteid, mis muudavad võrdse kohtlemise reaalseks võimaluseks;

Subsidaarsus, proportsionaalsus ja reguleerimine

13. tõstab esile kohaliku ja piirkondliku detsentraliseerimise ja subsidaarsuse võtmerolli kodanike kaasatuse suurendamisel ja osalemise tõhustamisel, eelkõige nende kodanike puhul, keda võidakse diskrimineerida poliitika või programmide väljatöötamise ja rakendamise raames;

14. meenutab vajadust järgida proportsionaalsuse põhimõtet õiguskaitsevahendite ja jõustamissätete, nt sanktsioonide piirangute ja tõendamiskohustuse puhul;

15. juhib tähelepanu sellele, et direktiivi reguleerimisala ei ole vanuse alusel diskrimineerimise osas selgelt piiritletud. Terve rida avalikke teenuseid ja õigusi sõltub vanusest, mida kasutatakse sageli objektiivse kriteeriumina nii õigusaktides kui ka halduses. Sellised õigus- ja haldusnormid võivad direktiivi praeguse sõnastuse puhul tekitada õiguslikke vaidlusi või olla seadusega vastuolus;

16. rõhutab vajadust vähendada halduskoormust ning võtta arvesse kõnealuse direktiivi ettepaneku mõju ettevõtjatele, nt VKEdele ja ka tarbijatele;

17. märgib, et direktiivi ettepanekus ei seata kahtluse alla liikmesriikide pädevust määratleda kiriku ja riigi ning seotud asutuste ja organisatsioonide suhteid, õpetatava materjali sisu ja haridussüsteemi korraldust ega ka pädevust reguleerida abielu- või perekonnaseisu tunnustamist, reproduktiivtervisega seonduvaid õigusi, lapsendamist või muid sarnaseid küsimusi;

Õigusraamistiku parandamine

18. tunnustab vajadust kaaluda, kas on vajalik tugevdada ELi diskrimineerimisvastast õigustikku, et tagada võrdne kohtlemine ja kaitse kõigi jaoks, kes elavad ja/või töötavad Euroopas;

19. märgib ära eesmärgi tagada tegelikkuses täielik võrdsus haavatavate rühmade kohtlemisel hariduse, sotsiaalkaitse, sotsiaalhüvitiste ning kaupade ja teenuste kättesaadavuse valdkonnas;

20. kutsub üles jõustama füüsilist ja seksuaalset väärkohtlemist ja ärakasutamist keelustavaid õigusnorme seal, kus jõustamine puudub;

21. leiab, et vähemusrühmade haavatavuse tõttu on vaja tugevaid õigusmenetlusi nende kaitsmiseks vägivalda ja muude rünnakute eest;

22. märgib, et õiguskaitse on põhiline vahend, ent kordab taas, et vahenduse teel leitud kokkulepped on paremad, sest vahendusmenetlusel on kodanikke hariv ja neid tegutsema julgustav roll ning see võimaldab asutustel ja teenusepakkujatel muutuda ja olukorda parandada;

23. kutsub komisjoni ja kõiki teisi vastutavaid asutusi üles parandama ja edendama mitte ainult vahendustegevust, seejuures

eelkõige sotsiaalset ja kultuurilist vahendustegevust kohalikul ja piirkondlikul tasandil, vaid ka teenusepakkujate ja teenindussektori töötajate kultuuridevahelist pädevust, eelkõige avalikus sektoris;

24. märgib, et inimkaubandus ning naiste ja laste ärakasutamine ärilistel eesmärkidel on ikka veel levinud mitmetes liikmesriikides ning et see orjuse tänapäevane vorm õhnestab Euroopa ühiseid väärtusi ja põhilisi inimõigusi;

25. kordab taas, et sellise taunimisväärse tegevuse vastu tuleb rakendada tõhusaid meetmeid, ning kutsub üles tugevdama ja tõhusamalt jõustama kehtivaid õigusakte; samuti soovib võtta kasutusele sobivad teenused ja tavad, et teavitada sisserändajaid, eelkõige naisi ja lapsi sellest, et neid võidakse rändevõimaluste suhtes petta või ära kasutada; samuti kutsub üles tugevdama võrgustike moodustamist kohaliku ja piirkondliku tasandi ühiste lähenemisviiside ja strateegiate abil ning soovib anda ohvritele sotsiaalabi, mida pakuksid peamiselt sõltumatud organisatsioonid ja ühendused;

26. viitab sellele, et vastavalt direktiivi ettepaneku artiklile 3 peaks diskrimineerimise keeld kehtima ka kõigile isikutele erasektoris, ning näeb selles kontekstis tõlgendusraskusi, mistõttu tuleks määratleda mõiste „erasektor”. Seejuures tuleb silmas pidada, et omandiõigus ja sellega seotud eraõiguse autonoomia on põhiseadusega kaitstud nii liikmesriigi kui ka ELi tasandil;

27. viitab sellele, et hinnangu langetamisel selle kohta, kas tegu on ebaproportsionaalselt suure koormaga, tuleb arvestada ka puuetega inimeste erinevate vajadustega, ükskõik, missuguse füüsilise, intellektuaalse, psüühilise või aistingulise puudega või millise raskusastmega puudega tegu on;

Poliitikavahendite tugevdamine

28. tuletab meelde, et diskrimineerimisvastased õigusaktid tuleb siduda poliitikavahenditega, mille abil võideldakse ebavõrdse kohtlemise, stereotüüpide ja halvustamise vastu, et oleks võimalik leida tõhusad lahendused keerulistele, mitmekordsetele ja varieeruvatele diskrimineerimismustritele;

29. rõhutab, et direktiivi ettepanekus tuleks esile tõsta võrdõiguslikkuse integreerimist kõigisse valdkondadesse, et selle tulemusel arvestataks igat liiki diskrimineerimisega riikliku poliitika väljatöötamisel ja selle mõju analüüsimisel ning teadlikkuse tõstmisel;

30. rõhutab, et võrdõiguslikkuse küsimustega tuleb tegeleda kõigis kavades, poliitikameetmetes ja programmides, ning toob esile võrdse kohtlemise integreerimise vahendite olulisuse, eelkõige konsulteerimise ning kõigi sidusrühmade ja ühiskonnas alaesindatud rühmade otsese kaasamise;

31. peab nii Euroopa tasandil kui ka valitsusväliste ja teiste esindusorganisatsioonide vahel toimuvat sotsiaaldialoogi hädavajalikuks, et sillutada teed muutustele, kuna erinevaid ühiskondlikke olukordi ja lahendusi on võimalik määratleda teadmiste ja oskuste ning parimate kogemuste jagamise kaudu;

32. arvab, et koostöö Euroopa Nõukogu sotsiaalse ühtekuuluvuse osakonnaga võib aidata kaasa võrdõiguslikkuse põhimõtete järgimise tõhusale integreerimisele igasse valdkonda, ning tunnustab komisjoni ja Euroopa Nõukogu loodud kultuuridevaheliste pädevuste tööühmas sotsiaalteenuste vallas tehtud tööd;

33. tuletab taas kord meelde kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kaasatuse tähtsust ning rõhutab erimeetmete rolli õiglase ja võrdse juurdepääsu tagamisel isikute ja rühmade jaoks, kellel on oht jääda kaupadele ja teenustele juurdepääsul sotsiaalselt tõrjutuks;

34. kutsub üles kasutama tõhusalt struktuurifondides saadavalolevaid vahendeid, et toetada meetmeid, mis soodustavad sotsiaalset kaasatust ja edendavad ligipääsu tööturule, kaupadele ja teenustele ning üldiselt ühiskonnas osalemisele;

35. toetab teadlikkuse tõstmise programme, mis on suunatud sidusrühmade harimisele nende õiguste ja kohustuse osas ning diskrimineerimise ja ahistamise vastu võitlemisele;

36. märgib ja tervitab seda, et paljudes liikmesriikides pakutakse kõigile lastele kättesaadavaid teenuseid, et teavitada lapsi nende õigustest ja neid selles osas nõustada; kutsub kõiki liikmesriike üles tagama lastele sellised võimalused, rõhutades seejuures vajadust õpetada lapsi mõistma ka õiguste ja kohustuste vahelist suhet;

37. leiab, et on vaja rohkem teavet haavatavate rühmade raskustest ja vajadustest, eelkõige saatjata alaealiste sisserändajate, inimkaubanduse, laste õiguste, madala sissetulekuga töötajate, madala sissetulekuga majapidamiste ning usutunnistuse, veendumuste või seksuaalse sättumuse põhjal toimuva diskrimineerimise osas;

38. peab võrdõiguslikkuse alaste andmete kogumist tähtsaks, et koostada diskrimineerimise praeguse olukorra kohta terviklik ülevaade, ning toetab ühiste kriteeriumide väljatöötamist andmekogumiseks ja -analüüsiks, et saada usaldusväärne ja võrreldav andmestik ja statistika põhjendamatu täiendava bürokraatiata;

Kohandatud lähenemisviiside väljatöötamine

39. leiab, et iga diskrimineerimise vormi jaoks on vaja vastavalt kohandatud lahendust, sest diskrimineerimise vormid erinevad üksteisest märkimisväärselt;

40. märgib, et mõne liikmesriigi teatud osa kodanikest seisab silmitsi mitmete diskrimineerivate tõketega, nagu piisavate teenuste puudumine tervishoius, pensionisüsteemides ja pensionimehhanismides, samuti paljude esmatarbe- ja majanduslikult soodsate kaupade ja teenuste puudulik kättesaadavus tingituna raskustest uude tehnoloogia (nt internet) kasutamisel;

41. kutsub avaliku ja erasektori teenuseosutajaid üles tagama kasutajasõbralikud teenused viisil, mis austab inimeste väärikust ning vastab nende võimetele, pakkudes seejuures piisavat teavet tehnoloogiliste aspektide kohta;

42. kordab taas, et direktiivi ettepanekuga tuleks tõsta ka naiste kaitset väljaspool tööturgu, sest seksuaalne ahistamine, ärakasutamise ja vägivald on pidev rünnak naiste väärikuse ja ohutuse vastu;

43. leiab, et sooliste stereotüüpide ning struktuuriliste ja kultuuriliste tõkete tõttu ametlikus hariduses, meedias ja poliitikas on naistel siiani suurem oht vaesuda ja jääda sotsiaalselt tõrjutuks, mida põhjustavad naiste ja meeste palgaerinevused ning puudused sotsiaalteenuste pakkumisel ja pensionihüvitistes;

44. nõuab õigusaktide ja poliitikameetmete rakendamist järgmiste probleemidega võitlemiseks: homofoobia (eelkõige vihkamist väljendavad avaldused ja vihkamiskuriteod), takistused eluaseme saamisel, otsene diskrimineerimine tervishoiuteenustes, samuti kiusamine ja ahistamine haridusasutustes, tööhõives ja kutseõppes;

45. rõhutab vajadust suurendada homo-, bi- ja transseksuaalide sotsiaalset kaasatust ja osalust ühiskonnas üldiselt;

46. soovib laiendada puuetega inimestele ja ebasoodsas olukorras olevatele inimestele suunatud mõistlikke abinõusid, et parandada nende jaoks juurdepääsu ja osalemist tavahariduse ja kutsekoolituse, tervishoiuteenuste, eluaseme, transpordi, kaubanduse, vaba aja veetmise viiside ning muude kaupade ja teenuste valdkondades proportsionaalsel viisil, et tagada nende võrdne kohtlemine ja vältida liigset bürokraatiat ja kaebuste esitamise menetluste väärkasutamist;

47. märgib, et vaimse tervise probleemidega inimestel on suurem tõenäosus jääda sotsiaalselt tõrjutuks ning kannatada stereotüüpse kohtlemise all. Seetõttu kutsub komitee liikmesriike üles pöörama sellele rühmale erilist tähelepanu ja tegema suuremaid jõupingutusi, et aidata vaimse tervise probleemidega inimesi; eelkõige tuleks vaimse tervise probleemidega lastele tagada nende vajadustele vastav abi;

48. rõhutab, et diskrimineerimise all kannatavatele üksikisikutele ja rühmadele tuleks pöörata vajalikku tähelepanu, pakkudes neile tuge raskuste leevendamiseks haridusele, koolitusele, vaba aja tegevustele ja kultuurielule juurdepääsul ja neis püsivalt osalemisel, sest need elemendid moodustavad ühiskonnaelus osalemise aluse;

Lahendused mitmekordsele diskrimineerimisele

49. leiab, et Euroopa õigusaktides tuleks paremini arvestada mitmekordse diskrimineerimisega, eelkõige selle nähtuse selge määratluse kaudu, et kaitsta mitmekordse diskrimineerimise ohus olevaid rühmi ja isikuid (sisserändajad, eelkõige naised ja lapsed, romide lapsed, saatjata alaealised, varjupaigataotlejad, puudega isikud, vaimse tervise probleemidega isikud, rahvusvahemustesse kuuluvad eakad inimesed jt) ja täita nende vajadusi;

50. kutsub üles kohalike ja piirkondlike omavalitsuste poliitika meetmete raames väärtustama ja toetama keskusi ja seireüksusi, mis on spetsialiseerunud võrdõiguslikkuse küsimustele ning tegelevad igat liiki diskrimineerimisega, kaitsevad nende isikute õigusi, keda võidakse diskrimineerida mitmel eri põhjusel nende mitmesuguste tunnuste ja staatuste tõttu, aitavad ohvreid, viivad läbi uuringuid, avaldavad aruandeid mitmekordse diskrimineerimise vallas ning teostavad kõiki asjaomaseid funktsioone direktiivi ettepanekuga hõlmatud valdkondades;

Juurdepääs kvaliteetsetele töökohtadele

51. märgib, et diskrimineerimine võib põhjustada seda, et inimene ei saa oma potentsiaali täielikult välja arendada, mistõttu teda ähvardab oht sattuda madala sissetulekuga töökohale, mis omakorda toob kaasa probleemid kaupade ja teenuste (nt haridus ja eluase) kättesaadavuses ning seega põhjustab vaesust ja sotsiaalset tõrjutust;

52. toonitab, et ebavõrdsuse ja sotsiaalse tõrjutuse üks peamisi põhjuseid on takistused tasustatud töö saamisel; väga sageli töötavad ebakindlatel ja madala sissetulekuga töökohtadel haavatavates olukordades olevad isikud, nt noored või eakad töötajad, sisserändajad ja puudega isikud;

53. toetab vabatahtlikke hartasid ja teisi stiimuleid, millega julgustatakse ettevõtteid kasutama meetodeid, mis edendavad mittediskrimineerimist ja võrdseid võimalusi, nt mitmekesise koosseisu juhtimise edendamine ettevõtetes, kuna see ei ole kasulik mitte ainult tööandjatele, vaid ka töötajatele ja klientidele;

54. leiab, et mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtted on üldkehtivad, ent juhib eritählepanu laste ja romide eriti haavatavale olukorrale Euroopas;

Romide sotsiaalne kaasamine

55. kordab taas ühelt poolt vajadust suurendada romide osalust ja tunnistada nende panust tööhõives ja koolituses ning teiselt poolt vajadust jagatud vastutuse järele, et parandada nende juurdepääsu kaupadele ja teenustele (nagu eluase ja tervishoid), vähendada nende vaesuseriski, piirata ohtu, et nad sattuvad vägivalda ja ärakasutamise ohvriks, ning kaitsta romide lapsi terviseprobleemide, laste prostitutsiooni, seksuaalse ahistamise ja lastega kaubitsemise eest;

56. tunnistab sihtmeetmete olulisust romide vastu suunatud diskrimineeriva käitumise vähendamisel või kaotamisel, et edendada romide võrdset kohtlemist ja kiirendada nende sotsiaalse kaasamise protsessi;

57. kutsub üles kasutama tõhusalt Euroopa Sotsiaalfondi järgmistel eesmärkidel: konstruktiivsed kampaaniad ja teadlikkuse tõstmine romide panuse tähtsuse kohta ühiskonnas, töökohtade loomise meetmed, kirjaoskuse kampaaniad, kutseharidus, stipendiumid kesk- ja kõrgkoolide õpilastele; eriteenused romide vajaduste täitmiseks (nt naiste tervishoid) ja muud

teenused, mis on asendamatud romi laste ühiskonda kaasamiseks, nt hästi korraldatud hoolekanne ja kaitse ning kutseharidus (eriti keeleoskused);

58. soovib komisjonil tugevdada võitlust soolise diskrimineerimise vastu hariduse, tervishoiu ning sotsiaaltoetuste ja sotsiaalkaitse valdkonnas; nõuab, et oleks tagatud võrdne kaitse kõigi diskrimineerimise vormide eest ning et komisjon esitaks ajakava kõnealuse eesmärgi saavutamise kohta;

Regioonide Komitee soovitusel

59. leiab, et stereotüübid hariduses, tööhõives ja meedias takistavad oluliselt võrdset kohtlemist ja sotsiaalset kaasatust, ning julgustab stereotüüpide vastu võitlema. Tuleb tagada, et lapsed õpiksid juba varases eas sõbrustama erinevatest rahvus- või usuvähemusrühmadest pärit õpilastega ja puuetega lastega ning neid austama;

60. leiab, et lisaks direktiivi ettepanekus esitatud ettepanekutele tuleks korraldada praktilisi koolitusi ja konverentse sidusrühmadega, et neid teavitada võrdõiguslikkuse kõigisse valdkondadesse integreerimisega saavutatavast kogumõjust võrdse kohtlemise saavutamisel;

61. rõhutab, et on vaja koolitada eri valdkondade spetsialiste (arstid, õpetajad, meediatöötajad jt) ja kõikide valitsustasandite ametnikke, samuti teenindussektori töötajaid kultuuridevahelise pädevuse ning sotsiaalse ja kultuurilise vahendustegevuse vallas, et ära hoida diskrimineerivat, solvavat ja teistega mitte arvestavat käitumist, võidelda stereotüüpide vastu ning muuta need töötajad tundlikumaks teistsuguste tunnustega ja vajadustega inimeste erivajaduste suhtes;

62. väljendab muret sisserändajatest meeste ja naiste pärast, kel on töökohas toimuva ärakasutamise tõttu suurem oht langeda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kätte, ning leiab, et rahvusvahemustele suunatud haridus (eelkõige keeleoskused) ja kutseharidus julgustaks sisserändajatest mehi ja naisi paremaid töökohti otsima;

63. juhib eritählepanu sisserändajatest naistele järgmistel põhjustel: neid ohustab füüsiline või seksuaalne ahistamine tööl, abielu või prostitutsiooni eesmärgil; nad peavad olema teadlikud tegelikust olukorrast ja tegelikest ohtudest sisserändajaid vastu võtvates riikides, et nad ei langeks inimkaubanduse ohvriks; nende kaitset ja integratsiooni tuleb veelgi suurendada, et tagada neile inimõiguste tõhus kaitse;

64. teeb ettepaneku luua saatjata alaealistele sisserändajatele suunatud erifond, mis aitaks nende hooldusele võtmise eest vastutavatel piirkondadel pakkuda neile teiste samavanuste lastega samaväärseid võimalusi ja integreerida nad vastuvõtvasse ühiskonda, vältides seeläbi kahekordset diskrimineerimist, mille all nad võivad kannatada, kuna nad on nii alaealised kui ka sisserändajad;

65. märgib, et varjupaigataotlemine on sotsiaalne probleem, mis mõjutab majandust ja teisi valdkondi, ja seda tuleks sellisena ka käsitleda; seetõttu tuleks eelkõige edendada varjupaigataotlejate, eriti alaealiste ja noorte sotsiaalset integratsiooni, tagades jagatud vastutuse ja võrdsed võimalused juurdepääsul kaupadele ja teenustele;

66. toetab aktiivsete haridus- ja koolitusprogrammide rakendamist, et soodustada diskrimineerimise vältimist ja võrdsed võimalusi ning jõuda Lissaboni eesmärkideni pideva oskuste parandamise ja elukestva õppele pühendumise kaudu;

67. märgib, et erinevate vajadustega rühmad vajavad neile sobivaid meetmeid, näiteks kutseharidus romidele, sisserännanutele ja eakatele töötutele, et neid integreerida tööturule; IT-koolitus eakatele inimestele, et suurendada nende tarbimis- ja ostujõudu; kirjaoskuskampaaniad maakohtades elavatele ja vaestele naistele ja lastele; nõuanded puudega inimestele, madala sissetulekuga töötajatele ja madala sissetulekuga töötajate lastele jne;

68. rõhutab vajadust arendada edendavaid ja teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, mis juhiksid kõigi tähelepanu direktiivi ettepaneku soovitudele, teavitaksid sidusrühmi nende õigustest ja kohustustest ning selgitaksid konkreetseid ohvrite abistamise meetmeid ja protsesse;

69. rõhutab, et võrdõiguslikkust edendavatel asutustel ja organisatsioonidel, kes esindavad nende huve, kellel on oht jääda diskrimineerimise ja ebavõrdse kohtlemise ohvriks, on võtmeroll teabe levitamisel, peamiselt avaldades kultuuriliselt tundlikke ja konkreetsetele rühmadele suunatud materjale ning korraldades veebipõhiseid teabekampaaniaid ja konverentse. Komitee toonitab, et teave peab olema selgelt suunatud konkreetsetele sihtrühmadele;

70. kordab, et direktiivi ettepaneku rakendamine eeldab piisavaid inim- ja finantsressursse (peamiselt algatuse PROGRESS vahendite kaudu), et oleks võimalik hõlmata kõiki diskrimineerimise vorme;

71. kutsub kõiki kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi üles edendama mittediskrimineerimist kohalikul ja piirkondlikul tasandil, edendades inimõiguste austamist ja luues usaldust konstruktiivse dialoogi kaudu, mis julgustab inimesi tegutsema ja muudab ühiskonna demokraatlikumaks, vähendades samas polariseeritust ja tugevdades sotsiaalset ühtekuuluvust. Samuti peaks komitee väärtustama mitmekesisust, tunnustades selle dünaamilisust innovatsiooni ja loovuse, edasimineku ja kõiki puudutava heaolu allikana, mis on kooskõlas inimõiguste, õigusriigi ja demokraatia põhiväärtustega.

Brüssel, 18. juuni 2009

Regioonide Komitee

president

Luc VAN DEN BRANDE
